

дните на Учредителното събрание вестникът обективно отразява работата на търновските законодатели, а през месец април и решенията на Първото велико народно събрание, което избира Александър I Батенберг за княз на България.

С каква нагласа П.Р. Славейков се връща в родния си град като един от народните избраници в първия български парламент, личи от съчинената и издадена от него на 31 декември 1878 г. в Сливен, в печатницата на вестник „Българско знаме“, „Сурвакня за година 1879“. Текстът е отпечатан на 4 листа и оформен като брошура с размер 12 на 18 см. Тя, както отбелязва авторът ѝ в подзаглавието, е посветена на Народното събрание в Търново. Както всяко новогодишно сурвакане, така и това започва с традиционните благопожелания, утвърдени в народната практика. Преди обаче да се обърне към народните избраници в Учредителното събрание, видният възрожденски деец припомня на съвременниците си за тези, които положили кости пред олтара на свободата и не можели да видят отечеството свободно. С дълбоко преклонение той се обръща към тях с думите:

Първото ми Сурваканье, Вамъ мъртвы!

Вы паднали въ бой юнаци и жъртвы,

На прахътъ ви миръ и покой во веки!³

След това големият родолюбец отправя благопожелания към живите от всички възрасти. Особено впечатляват пожеланията към децата, бъдещето на нацията. Те, според него, трябва да израснат като ново поколение, да им личи, че са деца на свободна страна:

А Вы живы все по-живо по-здрави:

На старыте - бодра старость, дни леки;

На младыте - мъжко сърце кораво;

На крепкыте - сила, крепость, държава;

На славныте - приличната тямъ слава;

На малкыте -святъ, наука, заветны

За да личи че са нова порода. -

На всякъде въ България да светне

Нова заря съсъ новата свобода!⁴

Както всички българи, така и П.Р.Славейков се измъчва от мисълта, че свободата на отечеството ни не е пълна и надеждите му са:

Всичко лоше съ миналото да мине,

А от сега за напредни години,

Да ся трудимъ, да искамы отъ Бога

Все що добро, и отъ всичко най-много: